

A

G

R

S

GIRL

AUDREY CARLAN

Calendar Girl

Muhtikuu

Toukokuu

Kesäkuu

Suomentanut Oskari Suosto

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

ENGLANNINKIELINEN ALKUTEOS

Calendar Girl

April, May, June

© THE CALENDAR GIRL – APRIL/MAY/JUNE © 2015

PUBLISHED BY ARRANGEMENT WITH NORDIN AGENCY AB,
BOOKCASE LITERARY AGENCY AND WATERHOUSE PRESS LLC

SUOMENKIELINEN LAITOS © OSKARI SUOSTO JA WSOY 2017

ISBN 978-951-0-42165-9

PAINETTU EU:SSA

Mukhtim

Anita Scott Shofnerille

Mian Bostonin-matka on omistettu sinulle, muruseni.

Olet Mian tavoin äskettäin aloittanut alusta.

Olen ylpeä sinusta... kun päätit kuunnella itseäsi.

*Mielestäni jokaisen tässä maailmassa pitäisi aina toisinaan
kuunnella itseään.*

*Sanat eivät riitä kiittämään sinua kylliksi huikeista oikolukijan
kyvyistäsi ja siitä, että olet ihana ja kannustava ystävä.*

Namaste, ystäväiseni.

Ensimmäinen luku

»Hei siellä, söpöliini», kuuluivat ensimmäiset sanat hänen järkyttävän seksikkäiltä huuliltaan. Ikävä kyllä sanat ja tapa, jolla hän minua silmäili, saivat minut kiihtymään... eivätkä suinkaan miellyttävällä tavalla. Mason Murphy nojaili limusiinin kylkeen. Hänellä oli pilottilasit, punaruskeat hiukset ja naamallaan omahyväinen virne, joka sai luultavasti kaikkien hänen baseballfaniensa pikkuhousut kastumaan litimäriksi. Onnekseni olin pyörinyt parin viime kuukauden aikana useiden superseksikkäiden miesten seurassa, joten tämä kundi ei tehnyt minuun erityistä vaikutusta.

Ojensin kättä. Hän suipisti huuliaan, työnsi aurinkolasit pääläelle ja paljasti minulle häikäisevän vihreät silmänsä. Ne olivat kuin tummat smaragdit, todella kauniit.

»Mitä, enkö saa suukkoa?»

Kurtistin kulmakarvojani, työnsin lantiota eteen ja painin kädet puuskaan. »Siis, ihan oikeasti? Noinko meinasin aloittaa?»

Hän nakkeli niskojaan, otti lasit päästä ja työnsi toisen sangan suuhun roikottaen laseja suussaan. Sitten hän vilkuili minua uudestaan päästä varpasiin. »Pippurinen pakkaus. Tykkään siitä, että tytössä on vähän haastetta.»

Suljin silmät ja räpyttelin pari kertaa varmistaakseni, etten ollut enää unessa lennolla ottamani antihistamiinin takia. Hermoilin aina lentämistä. Mutta se hermoilu oli pientä

tähän olotilaan verrattuna. »Sinä se taidatkin olla varsinainen tapaus.»

Hänen silmänsä pyöristyivät ja häkellyttävän veistoksellisille kasvoille levisi muikea virne. Korkeat poskipäät, pikkuruinen kuoppa leuassa ja säkenöivät silmät näyttivät ilkkurisilta.

Hän tuli lähelleni, kietaisi käsivartensa kaulalleni ja suikasi ohimolleni suikon. Sain hillitä itseäni kaikin voimin, etten olisi käännähtänyt vastaamaan kosketukseen... kunnan mottauksella suoraan naamatauluun.

»Nyt käsi pois ja kauemmas. Eikö sinulla ole lainkaan käytöstapoja?»

Mason asettui seisomaan tukevasti eteeni ja kumartui lähelleni kuin kuiskatakseen jotain. »Tiedän kyllä, mikä sinä olet naisiasi, eikä se minua haittaa. Ei *todellakaan*. Voidaan pitää vähän hauskaa yhdessä.»

Tönäisin häntä rintaan sen verran, että sain hänet perään-tymään hiukan. »Kuulkaapas, herra Murphy...»

»Herra Murphy», hän matki. »Tästä minä tykkään.»

Vedin henkeä ja purin hammasta. Jos olisin purrut huulta, olisin saattanut puraista siihen reiän, sillä niin paljon tämä kundi minua ärsytti.

»Ennen kuin keskeytit minut, yritin sanoa, että olet saanut minusta väärän käsityksen. Minä olen seuralaispalvelusta. Mikä siis tarkoittaa, että toimin seuralaisenasi eri tilaisuuksissa. Tarjoan sinulle seuraa ystävyiden merkeissä.»

Hän tuli taas lähelleni, tarrasi minua lanteista ja läjäytti ne omiaan vasten. »En malta odottaa, että pääsen *ystävystymään* kanssasi läheisemmin.» Hän hieroi lantiotaan omaani vasten. Tunsin juuri ja juuri miten hänen housuissaan alkoi tapahtua.

Huokaisin, jätin asian sikseen ja tyrkkäsin hänet uudelleen loitommalle. »Otapä nyt vain nuo laukut.»

Hän vislasi autonkuljettajalle. Siis oikeasti vislasi tälle kuin jollekin helvetin koiralle. Olisi voinut saman tien sanoa: »Tänne, poika, hyvä kuski.» Kavahdin ja irrottauduin hänen otteestaan.

»Älä huoli, kultti, saat vielä pelin hengestä kiinni», hän sanoi ja oli heilauttavinaan baseballmailaa. Minä puolestani mulkaisin häntä, avasin limusiinin oven ja kömmin sisään. Hän keplotteli pitkän vartensa tilavaan autoon ja taputti käsiään. »Haluatko juotavaa?»

Katsoin häntä varmaan kuin hän olisi kasvattanut itselleen sarvet. »Eihän kello ole vielä edes kahtatoista.»

Mason kohautti hartioitaan. »On se jossain päin maailmaa», hän sanoi ja iski vihjailevasti silmää. Sitten hän kaivoi esille samppanjapullon. Hänen kielensä työntyi ulos ja lipoi täyteläistä alahuulta. Jalkovälini huomasi sen välittömästi ja siellä tuntui mukava vihlaisu. Pudistelin päätä ja nostin jalat ristiin. Mokoma kusipää, vaikkakin huomattavan hyvännäköinen. Mason Murphy oli pitkä, siinä 185 sentin kieppeillä, ja kroppaa olisi kelvannut esitellä lehdisissä, niin kuin usein tehtiinkin. Hänen hauislihaksensa pullistuivat mehukkaasti ja reisilihakset liikahtelivat, kun hän työnsi pullon jalkojensa väliin ja kiersi korkin pokshtaen auki. Pullo ei vaahdonnut. Aika näppärää, pakko myöntää.

»No niin, namupala, selvitetäänpä nyt pari asiaa heti ensi alkuun.»

Aukaisin silmäni sepposen selälleen ja kulmakarvani kohosivat hiusrajaan asti. Hän ojensi minulle lasillisen samppanjaa. Vaikka kello oli hädin tuskin kymmenen aamulla, tartuin lasiin, sillä arvelin tarvitsevani jotakin suuttumukseni laannuttamiseksi.

»Sinut on lähetetty tänne tyttöystäväkseni. Ja se taas tarkoittaa, että saadaksemme fanini, mahdolliset sponsorit ja

mediat nielemään stoorin, sinun ja minun on syytä tutustua lähemmin, ja äkkiä. Ja kun nyt katselen sinua...» Hän nuoleskeli jälleen huuliaan skannaillessaan minua katseellaan saappaista farkkuihin puettuja jalkojani pitkien suoraan povelle. Sika. »...aion nauttia ihan joka vitun sekunnista.»

Tämä jätkä tietäisi vielä haasteita. Hän oli omahyväinen, järkyttävän seksikäs, ärsyttävä, järkyttävän seksikäs, suoranaisen törkeä, järkyttävän seksikäs ja keskenkasvuinen. Unohdinkohan vielä jotain? Ai niin, järkyttävän seksikäs.

Mason nojautui vastapäistä penkkiä vasten esitellen kroppaansa minulle. Sitten hän virnisti ja kulautti samppanjan kerralla kurkusta alas. En antaisi mokoman mäntin päihittää minua, joten nostin oman lasini huulilleni ja hörppäsin sen tyhjäksi. Hän kohotti kulmakarvojaan ja hänen silmissään välkehti arvostava katse.

»Siinä on nainen minun makuuni», hän sanoi ja puristi rintaansa ritarillisin elkein.

Kumarruin sieppaamaan pullon häneltä, täytin lasini ja nyökäytin sitten päätäni hänen lasinsa suuntaan. Hän ojensi sen, ja minä kaadoin hänelle samppanjaa.

»Kuulepas, meidän pitää sopia pari juttua.»

Hän ilmehti siihen malliin, että oli aikeissa vitsailla, mutta minä vaiensin hänet murhaavalla, vihreällä katseella. Hän nojautui taakse ja kohotti leukaansa.

Hymyilin, sillä tiesin voittaneeni sen erän. »Vaikka minut onkin palkattu kuukaudeksi sinun tyttöystäväksesi, minä en ole sinun huorasi.» Hänen kulmakarvansa menivät viirulle. »Minä voin itse päättää aionko harrastaa asiakkaani kanssa seksiä, eikä se kuulu sopimukseeni. Olisit lukenut pienen prántin, jäbä, koska saat pian kokea, millaista on elellä kuu-kauden päivät selibaatissa.»

Hänen leukansa loksautti auki tyrmistyksestä. »Et kai sinä vittu ole tosissasi?» hän kysyi virnistäen.

Nyökyttelin. »Ikävä kyllä olen. Joten alapa totutella tuohon käteesi, koska sille tulee vielä paljon käyttöä. Jos toimittajat bongaaavat sinut kuljeksimassa taas jonkun pimunkanssa, jonka olet onnistunut haaviisi nappaamaan, he pääsevät jyvälle siitä», osoittelin sormella meitä molempia, »että tämä on huijausta, ja kaikki vaivannäkö ja ne sata tonnia, jotka olet minulle pulittanut, menevät hukkaan.» Mason pörrötti hiuksiaan. »Eikä se näyttäisi mahdollisten sponsoriesikaan silmissä kovin hyvältä, ettet pysty sitoutumaan päivää pidemmäksi edes uuteen nättiin tyttöystäväsi. Muista, ettei minun palkkiorahojani sitten palauteta.»

Nojauduin penkkiin, ristin taas jalkani ja siemäilin sampanjaa antaen kirpeiden kuplien tanssahdella kielelläni ja herättää aistini uudelleen.

Mason katseli minua tutkimaton ilme komeilla kasvoillaan. »Mitäs sinä sitten ehdottaisit meille tässä tilanteessa, namupala?» Hän hymyili leveästi ja antoi katseensa liukua säärinäni rintaani ylös kasvoille. Kiva, että kysyi, mutta sanoista puuttui vilpittömyyttä.

»Ensinnäkin sinä lakkaat nimittelemästä minua namupalaksi.»

Hän keskeytti, ennen kuin ehdin jatkaa pidemmälle. »Eikö miehellä kuulu olla joku hellittelynimi tyttöystävälleen?»

Nipistin suuni kiinni ja mietin hetken. Kai hän sitten oli oikeassa. »Ehkä, mutta sinä sanot sen niin ääliömäiseen sävyyn.»

Mason kallisti päätään taakse ja purskahti nauruun. Autossa raikuva nauru kevensi tunnelmaa. Ehkä tästä kuukaudesta ei tulisikaan niin kamala, jos saisin kuulla tuon naurun joka päivä. Hän nuolaisi huuliaan ja taas kerran haarovälini herkkä

kohta värähteli vastaukseksi, sillä se muisti yhä, miten hyvältä tuntui saada miehen muhkeat törröhuulet hellää lihaa vasten. Aloillasi, tyttö! Mokomat vietit. Olen ollut puutteessa ja kiimainen aina Wesin ja minun kahden viikon takaisesta naintimaratonista asti, ja vailla toivon häivää helpotuksesta. Ja nyt kun tämänhetkinen asiakkaani ei selvästi tullut kuuloonkaan sänkykumppanina, vaikutti siltä, että joutuisin itsekkin elelemään selibaatissa hänen rinnallaan. Tosi kiva.

»Kai sinä sitten voit sitä käyttää. Mutta nyt meidän olisi varmaan hyvä vähän tutustua toisiimme. Kerro jotain itsestäsi.»

Hän kietoi kätensä leveään farkkuihin verhotun polvensa ympärille ja kääntyi katsomaan ulos ikkunasta. »Eipä ole pahemmin kerrottavaa. Perhe on irlantilaista alkuperää. Isä painaa töitä roskakuskina, vaikka sanoinkin hänelle, että hän voisi heittää työt jo kokonaan sikseen. Ei suostu. Ylpeys ei anna myöten.»

»Kuulostaa kunnan mieheltä.» Toisin kuin oma isäni. Tai ehkä se ei ihan täysin pidä paikkaansa. Kyllähän hänkin yritti. Mutta joutui hakoteille äidin häipymisestä johtuneen iskun takia. Onkohan elämänsä rakkauden menettämisestä edes mahdollista selvitä?

Mason hymyili paljastaen kohtuullisen suoran valkean hammasrivistön. Kulmahammas kasvoi juuri sen verran viinon, että se antoi hänen hymylleen särmää. »Isä on ihan huippu, vieläkin tiukka pappa. Vaikka painaa kyllä liikaa duunia. Niin kuin on aina tehnyt elättääkseen velipojat ja meikäläisen.»

»Montako veljeä sinulla on?» kysyin. Keskustelu alkoi kääntyä aidosti kiinnostavaan suuntaan.

Hän nosti kolme sormeaa pystyyn ja siemaisi samppanjaansa. »Koko porukka kahjoja kusipäitä, mutta silti ihan

mahtavia tyyppejä», hän sanoi, ja bostonilainen korostus putkahti puheessa esiin. Voi hitto näitä seksikkäitä murteita. Olisi pirun vaikea pitää näpit erossa tästä kundista, jos hän muuttuisikin mukavaksi.

Mason katsoi minua silmiään siristäen ja niiden vihreä sävy tummeni. »Velipojat ovat varmaan ihan helvetin innoissaan, kun saavat tietää, että hengailen näin kuuman namuperseen kanssa.» Ja taas ajauduttiin kovaa kyytiä ääliöraiteelle. Pudistelin päätäni ja vedin hitaasti ja syvään henkeä.

»Eli siis kolme veljeä. Iso- vai pikkuveljiä?»

»Pikkuveljiä kaikki. Brayden on kahdenkymmenen yhden, Connor yhdeksäntoista ja nuorin veli Shaun seitsemäntoista ja vielä koulussa.»

Kumarruin laittamaan tyhjän lasini pidikkeeseen. »Vau, neljä poikaa.»

Mason nyökkäsi. »Joo, Brayden tekee keikkaa baarimikkona ja käy päivät kansalaisopiston kurssilla. Pani yhden tyyryn paksuksi heti lukion jälkeen.» Kavahdin. »Ämmä jätti kakaran hänelle ja häipyi.» Leukani lokahti ja haukoitin henkeä. Miten kukaan nainen saattoi hylätä oman lapsensa? Paitsi että olihan äitikin tehnyt niin. Mutta vereni kuohahattaa aina, kun saan kuulla, että joku toinenkin lapsi on joutunut kokemaan saman. »Joten Bray asustelee Eleanor-tyttärensä kanssa isän luona.»

Eleanor. »Vanhanaikainen nimi», sanoin.

Hän hymyili ja katseli haikeana auton ikkunasta. »Joo, äidin mukaan.»

»Ovatko vanhempasi eronneet?»

Hän pudisteli päätään. »Ei, äiti kuoli kymmenen vuotta sitten. Rintasyöpä vei nuorella iällä. Meitä on ollut pelkkä kundiporukka jo pitkään.»

Kumarruin häntä kohti ja laskin käteni hänen polvelleen.
»Olen pahoillani. Ei olisi pitänyt urkkia asioitasi.»

Hän sivuutti eleeni kädenheilautuksella. »Siitä on jo kauan, ja se siitä. Connor käy Bostonin yliopistoa ja Shaun kopeloi päivät pitkät teinitussuja.»

Mulkaisin häntä ja parahdin.

»Mitä?»

»Ei mitään.» Jätin sanomatta, että oli epäkypsää keneltäkään mieheltä käyttää naisseurassa sukupuolielimistä sanaa »tussu», sillä se ei olisi auttanut mitään. »Kerropa, mitä mainoksia ja sponsoreita sinulle voisi olla tiedossa?»

Kun saavuimme hänen »kämpilleen», niin kuin hän kotiaan nimitti, vastassa oli yllätyksekseni sievä, nälkiintyneen näköinen blondi. En itse ollut mikään pienikokoinen nainen, parikymppiseksi pikemminkin keskivertokokoa, mutta tämä mimmi oli mallinlaiha. Paitsi että hän näytti enemmänkin bisnes-Barbielta. Kullanvaaleat hiukset sykeröllä, hohtavat, kirkaansiniset silmät, virheettömät, pinkit töröhuulet, pitkä varsi ja päällä puku, joka istui täydellisesti hänen laihalle vartalolleen. Asu huokui vaurautta ja ammattimaisuutta, joita kumpaakaan ei kuvastunut tavasta, jolla hän katsoi Masonia.

»Tuota, herra Murphy», nainen sanoi sormi pystyssä, kun Mason pyyhälsi hänen ohitseen ovesta sisään. Naisen huulet väännyivät välittömästi murjottavaan mutruun, kun mies ohitti hänet edes vilkaisematta häntä.

Minä pysähdyin portaille naisen eteen. Kun hän viimein lakkasi katsomasta Masonin takamusta tämän etsiskellessä jotakin sisäänkäynnin luona, hänen katseensa sinkosi minuun. Välytin naiselle hymyn. »Hei, röyhkimys, tämä nätti jakkupukublondi yritti sanoa sinulle jotain», huikkasin

Masonille katse yhä naisessa. »Etkä sinä muistanut ottaa laukkujanikaan.» Pudistelin päätä ja mutisin: »Kusipää.»

»Anteeksi, mitä?» nainen kallisti korvaansa minun puoleeni.

Pudistelin taas päätäni ja ojensin kättä. »Mia Saunders, Masonin tyttöystävä.»

Vaaleaverikko sulki silmänsä ja veti henkeä kuin olisi valmistautunut johonkin ikävään. »Kyllä minä tiedän, kuka sinä olet, Mia, me ehdotimme, että hän palkkaisi sinut. Minä olen Rachel Denton, hänen PR-edustajansa. Sain tehtäväkseni työskennellä teidän kahden kanssa sen eteen, että saamme hämättyä yleisöä. Yleensä hänen tiedottajansa hoitaa tällaiset jutut, mutta minä tarjouduin avuksi», hän sanoi, puri huulta ja käänsi katseensa pois.

»Sittenhän me selviämme tästä varmaankin yhteistuumin. Melkoinen tapaus nimittäin tämä Mason», sanoin hymyillen juuri, kun Mason ilmestyi ovelle.

»Eksyitkö, seksipommi?» Masonin silmissä oli naurava katse, mutta sanoissa kuului ärtymystä. Pyörittelin silmiäni, tartuin Rachelia olkapäästä ja vedin hänet vierelleni.

Mason tuntui vasta nyt huomaavan hänet kunnolla, ja huomaamisella tarkoitan, että hän katsoi naista päästä varpaisiin... kaksi kertaa. »Mitä sinä täällä teet, Rachel? Minä luulin, että Val hoitaisi tämän nakin.»

Rachel ravisti päätään ja punastui. Kiintoisaa. »Ei, Valilla riittää hurjasti kiireitä, kun hänen pitää saada vahvistettua, keiden sponsorien ja mainostajien kanssa menet haastatteleluun. Tarjouduin auttamaan», Rachel sanoi ylpeänä samalla, kun Mason yhä riisui häntä katseellaan.

»Eipä kyllä tule Valia ikävä», Mason sanoi äänellä, joka ei yllättäen kuulostanutkaan sarkastiselta tai ilkeilevältä. Jälleen kiintoisaa. Rachel kikatti, siis todellakin kikatti. Masonin

katse näytti heltyvän, kun hän silmäili naisen kasvoja ja piti meille kummallekin ovea auki.

»Hei, laiskiainen, entäs laukut?» Nyökäytin auton suuntaan.

»Ai niin», Mason sanoi, pysähtyi, vilkaisi Rachelia, peruutti ja törmäsi oveen, joka ei ollut vielä mennyt kunnolla kiinni, ja virnisti. »Minä, tuota noin, haen vielä ne laukut.»

Katselin vierestä, miten yli-itsevarma, naisia lääppivä pölkky-pää sähelsi PR-pimunsa seurassa, joka ei osannut peitellä omaa kiinnostustaan sen enempää. Rachelin posket hehkuivat ruusunpunaisina ja hampaat näyttivät jääneen pysyvästi alahuuleen kiinni.

Osoitin peukalollani olkani yli. »Oletko sinä kiinnostunut hänestä?» kysyin.

Rachel nyökkäsi hiljaa, mutta sitten hänen silmänsä äkkiä pyöristyivät. »En! Mitä? Sinä sait nyt kyllä ihan väärän käsityksen. Minulla on herra Murphyyn aivan puhtaan ammatillinen suhde.» Hän päätti puolustuspuheensa ristimällä käsivartensa tiukasti ja mutristamalla suutaan oikein urakalla.

Siirryin sisälle nenääni tuhisten, sillä en onnistunut peitelemään nauruani. »Niinpä niin.» Pitäisi kaivella asiaa vähän tarkemmin jossain vaiheessa, ihan vain huvin vuoksi. Jos minulle ei kerran tällä reissulla heruisi ollenkaan, voisin sentään pitää edes vähän hauskaa.

Mason jätti laukut eteisaulaan ja opasti meidät oleskelutiloihin. Huone oli pitkä ja suorakaiteen muotoinen, niin kuin tavalliselta bostonilaiselta ruskeatiilitalolta saattoi odottaa. Talossa oli useita ylempiä kerroksia ja luultavasti vielä kellarikerroskin. Olisi hauska päästä kunnan esittelykierrokselle.

Keskellä olohuonetta kökötti musta nahkainen pala-sohva. Seinällä sitä vastapäätä oli vähintään kuudenkymmenen tuuman taulutelevisio. Siellä täällä näkyi baseball-

kamaa. Pelipaitoja kehyksissä ja takanreunuksella rivi nimi-kirjoituksilla varustettuja baseballpalloja. Jokainen niistä oli omassa, suojaavassa lasi- tai muovikuutiossaan. Osoitus siitä, että mies huolehti itselleen tärkeistä asioista. Kenties Mason Murphysta löytyi kaksi puolta. Ainakin toivoin hartaasti niin, jos kerran joutuisin kuukauden päivät esittämään hänen tyttöystävänsä.

»Mikäs sinut tänne lennätti, Rach?» Mason kysyi rintamalinja täysin Racheliin suunnattuna, vaikka se ei olisi ollut tarpeen. Rach. Lyhennetty lempinimi. Kun toisten nimiä alettiin lyhennellä, oltiin jo tuttavallisella tai jopa läheisellä asteella.

Rachel risti jalkansa ja samalla hänen hameensa kohosi reittä ylös. Mason seurasi katseellaan pienen kangaskaistaleen liikahtelua. Minä hihitin, mutta kumpikaan heistä ei kuullut sitä eikä ylipäätään muutenkaan kiinnittänyt huomiota siihen, että olin heidän kanssaan samassa huoneessa.

»Halusin vain varmistaa, että saatte kumpikin ohjeistuksen huomista varten. Esiinnytte silloin ensimmäistä kertaa julkisesti», Rachel sanoi kurkkuaan kakistellen ja sipaisi pitkän vaalean hiuskiehkuran korvan taakse. Se ei pysynyt siellä, vaan valui leukalinjaa pitkin vienosti takaisin alas. Masonin katse nauliintui jälleen häneen, tällä kertaa hiuskiehkuraan, kuin mies olisi halunnut koskettaa sitä, työntää sen itse takaisin korvan taa, hivellä naisen ihoa. Mason puristi kädellä reittään. »Siis niin kuin pariskuntana», Rachel jatkoi. »Teidän pitää saada tilanne näyttämään aidolta. Pidätte toisianne kädestä silloin, kun ette ole katsomossa, kosketelette, hymyilette... Krhm», hän kakisteli kurkkuaan ja sävähti kuin hänen olisi ollut tuskallista jatkaa lausetta loppuun. »Pussaillette, ja sen sellaista. Sopiihan se teille, neiti Saunders?» hän kysyi.

Katsoin häntä silmät suurina. »Sopiihan se *teille?*» kysyin voimatta oikeasti uskoa, mitä silmieni edessä oli meilläään. Nämä kaksi halusivat toisiaan ja se oli ilmiselvää, vaikka olin nähnyt heidät yhdessä vasta kymmenen minuuttia. Mikä hemmetti heitä oikein pidätteli tekemästä asialle jotain?

Rachelin pää nytkähti taaksepäin kuin hän olisi saanut iskun vasten kasvoja. »Anteeksi, mitä?» hän sanoi rintaansa puristaen ja henkäisi. »Miksi ihmeessä se nyt ei minulle sopisi?»

»Niin miksi?» sanoin päätäni pudistellen.

»Mia yrittää varmaankin kysyä, että sopiiko sponsoreille tai agentuurille se, että osoitamme toisillemme julkisesti hellyyttä.»

Ei, Mia ei yrittänyt kysyä mitään sinne päinkään. Mille planeetalle minä oikein olin laskeutunut, kun astuin ulos lentokoneesta? Olivatko nämä kaksi ihan oikeasti tosissaan? Huokaisin ja päätin, että olisi parasta leikkiä olevansa mukana juonessa, kunnes saisin selville, mistä oikeasti oli kysymys. »Juuri niin.»

Rachelin huulet nykivät ja jännitys näytti sulavan hänen harteiltaan. Kuin olisi katsellut kukkasen menevän suppuun iltaa vasten. Hitaasti rentoutuvan, sulkevan terälehtensä levähtääkseen, kunnes aamuaurinko saisi sen taas virkoamaan, tai tässä tapauksessa utelias vegasilainen seuralaispalvelun mimmi, joka ei osannut varoa sanojaan. »Tätä on suunniteltu joukkueessa todella pitkään. Ymmärrämme kyllä, että toimintatapamme on epätavallinen, mutta herra Murphy ei ole näyttäytynyt yleisölle mitenkään ihailtavana esikuvana. Hänen pitää esimerkiksi jättää toistuvat baaritappelut sikseen ja lopettaa yletön alkoholin käyttö, eikä tupakkaakaan voi enää poltella edes silloin tällöin. Joukkueen mielestä se

ei myöskään ole kohentanut hänen imagoaan, että hän koko viime kauden esiintyi lukuisten naisten seurassa, mutta ei ikinä yhden ja saman naisen kanssa kahta kertaa. Olemme vakaasti päättäneet kääntää kurssia tämän suhteen, ja sinä olet ensimmäinen askel sitä kohti.»

Uskaltauduin viimein vilkaisemaan Masonia. Hän nojasi kyynärpäitään polviinsa pää käsissä. Mies oli itse lanistuneisuuden perikuva. Nousin ylös, menin hänen viereensä istumaan, laskin käden hänen selälleen ja aloin silitellä sitä. Hän käänsi päätään minua kohti. »Vittu, että olen mokannut.»

»Kaikki mokaavat. Sinä sentään olet palkannut Rachelin, ja tiedottajasi mielestä olet sen arvoinen, että kurssia kannattaa lähteä korjaamaan.» Sivelin yhä hänen vahvaa selkäänsä, kunnes hän nosti päätään. Hän työnsi hartioitaan taakse ja rintaansa eteen.

»Selvä, eli haluatko sinä siis julkisia hellyydenosoituksia?» hän kysyi Rachelilta, ja tämä nyökkäsi.

»Onnistuu.» Mason käännähti minuun päin kiihkeä ilme kasvoillaan ja katse veitsenterävänä. »Hoidetaan homma.» Sitten hän tarttui minua molemmilla käsillä kasvoista ja painoi huulensa omilleni. Haukoin henkeä aukaisten vahingossa suuni. Hän kuitenkin otti sen kehotuksena. Ei se alun perin ollut sellaiseksi tarkoitettu, mutta hänen kielellään viipyi vielä samppanjan maku, kun hän liikutteli sitä omaani vasten, eikä minua ollut suudeltu melkein ikuisuusiin, vaikka oikeasti edellisestä kerrasta oli toki vasta kaksi viikkoa. Kun miehestä vielä lisäksi leyhähteli huumaavan hyvätuoksuinen partavesi, olin mennyttä naista. Uppouduin hänen suudelmaansa. Masonin kieli työntyi syvälle vaativana mutta leikkisänä. Minä livoin takaisin, kumarruin lähemmäs, tarrasin häntä paidan rinnoista ja pitelin häntä aloil-

laan kallistaen samalla päätäni saadakseni lisää. Lisää hänen suudelmaansa, lisää häntä. Helvetti sentään. Ei tässä näin pitänyt käydä.

Kun viimein vetäydyimme erilleen, kumpikin haukkoi huohottaen henkeä.

»Miltä näytti?» Mason sanoi ja kääntyi sinne, missä Rachel oli istunut, mutta nainen olikin häipynyt. Kuulin hänen korkojensa kopisevan lattialaattoja vasten. »Rachel?» Mason huusi.

»Nähdään huomenna. Hyvin menee!» Rachel huikkasi toiselta puolen taloa, ja parin sekunnin kuluttua ulko-ovi paukahti kiinni.

Mason lysähti sohvan selkänöjää vasten. »Vituiksi meni.»

Pudistelin päätäni ja nojauduin itsekin taaksepäin. »Ei kyllä mene.» Mason naurahti. »Mitä tuo äskeinen meinasi?»

»Sitä, että suutelin todella seksikästä seuralaista.» Hänen silmissään välähti himokas katse, mutta tiesin kyllä, mistä oli kysymys. Biologiasta. Toki Mason oli ihan järkyttävän hyvännäköinen, enkä voinut väittää, etteikö hänen suutelemisensa olisi saanut nesteitäni liikkeelle, mutta fyysinen veto-voima ja aito kiinnostus ovat kaksi täysin eri asiaa.

»Sinä taidat tykätä hänestä», sanoin ollakseni avulias.

Mason puristi suunsa kiinni ja sulki silmät. »Totta kai minä tykkään hänestä. Hän on mukava ja minä maksan heille hyvin. Kaikki ovat tyytyväisiä. Kuka nyt sellaisesta ei muka tykkäisi?»

»En minä sitä tarkoittanut, ja tiedät sen itsekin.»

»Kuule, sinusta en tiedä, mutta minulla on kyllä nälkä, ja sinun pitää päästä asettumaan taloksi. Tuolla on kassit täynnä kaikenlaista kamaa, jota Rachel tai Val ostivat, niin kuin sopimukseen kuuluu. En ole purkanut kasseja, jätin ne vain siihen sängylle. Käykö pizza?»

Hän nousi äkkiä ylös ja ehti ottaa jo pari askelta, mutta tuli sitten ilmeisesti toisiin ajatuksiin. Hän kääntyi kannoil- laan ja ojensi kättään. »Kiitos, että otit tämän keikan», hän sanoi ja kiskoi minut sohvalta ylös. »Sinun huoneesi löytyy tuolta oikealta ensimmäisen oven takaa, ellet sitten halua samaan huoneeseen minun kanssani», hän sanoi kulmakarvo- jaan heilutellen ja lantiotaan nytkyttäen. Puhahdin ja ravistelin päätä. Kun lähdin itse liikkeelle, hän läpsäytti minua mojavasti takapuolelle.

»Sinulla on kyllä ihan helvetin hyvä perse, Mia.»

Seisahduin, työnsin lantiota vinoon ja asetin käden lon- kalle. »Jos haluat pitää kätesi, pidät sen kaukana perseestäni.»

Hän perääntyi kädet ylhäällä. »Okei, okei, kunhan vain vähän treenailin huomista peliä varten. Pikkurikkeitä ei las- keta, vai mitä?»

»Säästä nuo temput peliä varten. Tulevat taatusti tarpee- seen.» Kävelin portaikkoon ja luulin jo saaneeni viimeisen sanan, mutta juuri kun pääsin portaiden yläpäähän, kuulin hänen huikkaavan vastauksen.

»Etkö sinä, pupunen, tiedä, että pelaan aina vain voitosta.»

Voi herranjestas sentään.

Toinen luku

Kun minunlaiseni mimmi ilahtuu ikihyviksi vaatteista, on syytä juhlaan, sellaisia hetkiä on nimittäin niin harvoin, että ne kannattaa merkitä erikseen kalenteriin paksulla punaisella tussilla. Kun olin saanut kiskottua päälleni upouudet True Religion -merkkiset farkut ja tiukan Red Soxin T-paidan, olisin halunnut kiittää ja kumartaa Millie-tätiä siitä hyvästä, että hän oli saanut hankittua minulle tällaisen työkeikan. Viettäisin kuukauden päivät kuuluisan baseballpelaajan kanssa. Oli kundi toki karkea, epäkypsä ja kaipasi piiskaa... oikein isän kädestä, mutta oli vaikea kuvitella parempaa duunia kuin sellainen, jossa sai keekoilla farkuissa ja T-paidassa. Sujautin jalkaan vielä punaiset Converse-tossut ja olin onnesta soikeana.

Katselin itseäni peilistä ja sivelin pyöreää peppuani. Edelleen aika tiukka pakkaus. En ollut lihonut lainkaan sen jälkeen, kun olin aloittanut nämä keikat. Olin yhä kooltani reilu kolmekasi, mutta timmi sieltä, mistä pitikin, ja pehmeä niistä paikoista, mistä halusin. Näytin saavan keikkoja tällä pakeilla, ja pääsin pikku hiljaa yhä lähemmäs tavoitettani kuitata velat Blainelle. Neljä maksuerää hoidettu, jäljellä kuusi. Jos saisin keikkaa joka kuulle, voisin jo ennen lomakautta jättää tämän elämän taakseni. Paitsi että ketä minä oikein yritän hämätä? Tienasin sata tonnia kuussa, joskus vielä parikymmentä tonnia lisäksi päälle. Miksi luopua sellaisesta?

HÄVYTTÖMÄN ROHKEA. USKALLATKO?

Mehevän eroottisen viihdesarjan toinen osa.

Mia Saunders on päättänyt pelastaa peliriippuvaisen isänsä miljoonaveloista. Joka kuukausi hän esiintyy eri miehen eliittiseuralaisena huikeaa korvausta vastaan. Huhtikuussa Mia esittää tyrmäävän komean baseballpelaajan vakituista tyttöystävää, sillä pelaajan maine naissankarina haittaa rahoitusta ja sponsorit on vakuutettava. Pian Mia jo karsii luulot komistukselta, joka pitää itseään taivaan lahjana naisille.

Toukokuussa Mia pääsee Havaijille uimapukumalliksi. Syntisen seksikkään kuvauspartnerin Tai Nikon kanssa roihu syttyy välittömästi. Erotiikkaa tiheä unelmakuukausi rantahiekalla kieriskellen saa alkaa! Kesäkuu lennättää Mian Havaijin heikumasta viileään Washington DC:hin.

Rahakkaan vanhemman liikemiehen käsipuolella Mia tuo uskottavuutta bisnestilaisuuksiin. Varsinaisen yllätyksen aiheuttaa kuitenkin Kalifornian senaattoriksi kivunnut liikemiehen poika.

Syntisen herkullista alusta loppuun! Seksikäs, fiksu, ja niin ainutlaatuinen!

– KATY EVANS, NEW YORK TIMES

www.wsoy.fi

84.2

ISBN 978-951-0-42165-9